

ALLEGATIO JURIS

EMin. & Reverendis. Domine. Jurisdictionem in temporalibus, & spiritualibus de qua generaliter agitur in primo dubio non impugnat, nec controversit nostrum Monasterium Stabulense competere Celsiss. Abbati Commendatario, quia in hac parte litteræ Apostolicæ super Commenda ejus favore expeditæ eidem committunt curam, regimen, & administrationem Monasteriorum in spiritualibus, & temporalibus. Quæ tamen Jurisdictio intelligenda est ac limitanda ad ea quæ concernunt bona, & personas subditas Abbatia, eo modo, quo illam exercent alii Abbates Commendatarii, ut plurimum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, quibus Bullæ sub simili formula, expediuntur, ut in nostro Summ. nu. 28. & 29. Sunt enim Abbates Commendatarii Custodes, Tutores, Defensores, & Administratores suarum Commendarum, & uti tales habent Jurisdictionem super personis & bonis ipsarum, ad instar Titularium, Beneficiatorum, & Prælatorum, & propterea dummodo illæsa & intacta remaneant favore nostri Monasterii Stabulensis, ejusq; Prioris ea, quæ spectant ad observantiam, & disciplinam regularem, ut infra, non controversimus, quin in ordine ad dictum primum dubium declaretur competere Celsiss. Commendatario Jurisdictionem exerceri solitam ab aliis Commendatariis tam in temporalibus, quàm in spiritualibus, & de qua plenè agunt *Lexan. consult. 57 per tot. & signanter à nu. 20 & seq. & in appendic. num. 34* & ubi in specie examinatur importantiam verborum in spiritualibus & temporalibus, *tomo 4. Rota in Nullius, seu Clareval. Visitationis 25. Junii 1706 s. pro rectè, & s. neque pro effugienda, & 21 Martii 1707, s. Nec Serenissimus cum seqq. coram bon. mem. Kaunitz.*

2 Momentum autem controversiæ consistit in secundo dubio videlicet- an Commendatario competat jurisdictio in respicientibus Instituta regularia, & regimen, seu gubernium Monasticum - quod sanè negativè, resolvendum videtur, quia si attendatur dispositio Juris, sive recurratur ad rescripta Sacræ Congregationis, & Constitutiones Apostolicas, sive demùm ratio habeatur de inconcussa observantia per totum Orbem Catholicum, Commendatarii Abbatiarum Regularium nequaquam se ingerunt, aut ingerere possunt in his, quæ respiciunt Disciplinam regularem, & Instituta Monachorum, quæ privativè spectant ad Priorem Conventualem.

3 Et quidem de Jure communi, quia ad Prælaturam Regularem assumi non potest, qui non est in Regula instructus, non enim rationi convenit, ut homines professione dispares in unum socientur, *Clement. de elect. Nec quod aliis præficiatur qui subesse non novit Cap. cum in Magistrum de elect. & statuit Concil. Trident. sess. 25. de Regular. cap. 21. ibi - Regulares personæ ejusdem Ordinis expressè professæ, & quæ Gregi præire, & præesse possint præficiantur.* Et tradunt *Fagnan. in cap. edoceri nu. 2. de rescriptis & in cap. cum ad nostram nu. 1. & 2. de elect. Roderic. quest. reg. tom. 2. quest. 53 art. 9.* Et propterea licet Summi Pontifices ad providendum personis ecclesiasticis, ut ex fructibus Abbatia Regularis commodius sustentari valeant, adinvenerint viam Commendandi illis hujusmodi Abbatias, ut qui inhabiles sunt ad obtinenda beneficia in titulum, habiles efficerentur ad illa obtinenda per viam Commendæ, ut inquit *Fagnan. in dicto cap. ad nostram à nu. 4. ad 7. de elect.* tamen Commendatarii hujusmodi non sunt propriè Prælati, sed quasi Depositarii, nec inter Commendatarium & Ecclesiam contrahitur Matrimonium, sicuti inter Ecclesiam & Abbatem, *Geminian. conf. 8. n. 5. Fagnan. in cap. in Ecclesiis nu. 20 & 21 de Capel. Monachor. Lambertin. de jure patron. lib. 2. parte 1. art. 14 qu. 16 nu. 5. & 6. ubi quod Commendatarius nihil aliud habet in beneficio, quàm solam & simplicem Commendationem, Rota coram Cassador. dec. 32 à nu. 6. & seqq. ubi, quod licet Commendæ nostri temporis habeantur loco titularum, non tamen sunt veri tituli, nec Commendatarii habentur tanquàm titulares in omnibus *Blesian. præx. benef. tit. de benef. in tit. & Commend. n. 28 & seq. ubi quod licet Commendæ æquiparentur titulo, sunt tamen quid diversum, & distinctum ab eo cum aliud sit esse tale, & aliud haberi pro tali, & ei æquiparari, unum enim veritatem, & aliud fictionem præferret.**

Quam-

4 Quamobrem in materia exorbitanti, qualis dicitur illa, quod sæcularis præficiatur regularibus in his, quæ respiciunt disciplinam & observantiam regularem, ut inquit Innoc. III. in ca. dilectus 2. de Capel. Monach. ibi incongruum videbatur, ut Regulares secularibus supponantur. & concordant Can. placuit can. nemo can. de Monachis §. Si verò causis. qu. 1. ca. 1. & cap. cum causam de elect. Clem. Quia regulares de supplementis neglig. Prælat. Inde fit, quod Commendatarii in hoc non possint æquiparari veris Abbatibus titularibus, nec eorum Jurisdictio extendi in Monachos, & in respicientibus regularia Instituta, pro ut ad terminos juris plenissime probat Lexan. consult. 57 per tot. & signanter nu. 18 & seq. Renat. Choppin. de sac. polit. lib. 2 tit. 8. nu. 13 & 26 & in monastic lib. 1 tit. 2 nu. 2 Ferrer. in addit. ad Guido. pap. dec. 559 Tambur. de jure Abbat. diss. 14 qu. 6 tit. 1 nu. 3. ibi secularis habens Monasterium in Commendam, non habet curam Conventus, nec Monachorum, sed ea tota est penes Priorem Conventualem & optime Rota in Nullius, seu Clareval. Visitationis 25 Junii 1706 s. Neque pro effugienda cum seq. & 21 Martii 1707 s. quod secundum cum seq. coram bon. mem. Kaunitz.

5 Animadvertendo etiam quod hujus Commendæ sunt odiosæ, nec solent concedi à Summis Pontificibus, nisi ex causa valde honesta, & gravi propter maxima inconvenientia, quæ ex ipsis, ut plurimum sequuntur, ut habetur ex Concil. Lateranensi sub Leone X. sess. 19 Cujus verba refert Fagnan. in cap. cum ad nostram nu. 14 de elect. & advertunt Ferret. conf. 32 nu. 38 & seq. lib. 1 Ioan. Datus de benef. sect. 6 cap. 8 vers. sed quæ res ad fin. A Cost. in decretal. ca. 5. G. & 13 vers. sed his tit. 5 lib. 3 Franc. Florent. ad lib. 1 decretal. tract. 7 de translat. super cap. 40 de elect. s. ad tempus, & seqq. Rebuff. in praxi benef. tit. de Commend. nu. 10 & seq. Matt. de Consistor. caus. sect. 16 nu. 44 & nu. 54. Et propterea stricte sunt intelligendæ, & Commendatariorum auctoritas supra Monachos, & Regulares, utpote odiosa restringi debet, ita ut nullatenus extendatur ad ea quæ concernunt observantiam seu disciplinam regularem, quæ semper censetur reservata Superiori Claustrali, tanquam præsumptivè in regulis Religionis magis versato, ut optime Lexan. dicta consult. 57, nu. 14 & tribus seqq. Rota in dicta Nullius, seu Clareval. Visitationis 25 Junii 1706 s. Neque pro effugienda in fin. coram bon. mem. Kaunitz.

6 Ex qua ratione congruum, & utilius visum fuit Summis Pontificibus Monachos & Regulares ab Ordinariorum Jurisdictione eximere, præcipue in his quæ respiciunt Regulam, illos subjiciendo immediatæ correctioni suorum Superiorum Regularium, qui tanquam in regula magis instructi efficacius etiam providere possunt regulari observantiæ cap. ea que de stat. Monach. canon. non dicatis 12 qu. 1 cap. si quis Monachus, distin. 90 & cap. Monachi de senten. Excom. cum aliis apud Lexan. consult. 57 nu. 6. & seq. Rota in d. Nullius, seu Clareval. Visitationis 25 Julii 1706 s. itidemque coram bon. mem. Kaunitz. Et magis præcisè ad rem nostram, Episcopus Ecclesiæ Cathedralis Regularis, licet sit caput, & loco Abbatis, & Monachi lo. Canonicorum, tamen non se ingerit in iis, quæ concernunt regularia Instituta, Gloss. final. in cap. Nullus vers. us Episcopus etiam secularis de elect. in 6, ibique Ancaran. nu. 3. Franc. pariter nu. 3. vers. in gloss. final. Rota coram Coccin. dec. 157 nu. 1, & 2, ibi. Cum enim agatur de Ecclesia Cathedrali regulari Episcopus est caput, & loco Abbatis Monachorum, & 106 loco Canonicorum. Et idem Episcopus etiam de jure communi, EXCEPTIS IIS QUÆ CONCERNUNT REGULARIA INSTITUTA, habet omnimodam jurisdictionem in Monachos Cathedralis regularis, & decis. 316 nu. 1. coram eodem Coccin. ibi Exceptis tantum iis, quæ concernunt regularia instituta - pari igitur, imò validiori ratione idem dicendum venit de Commendatariis, quia si Episcopi Ecclesiæ Cathedralis Regularis, qui sunt loco Abbatis, & fundatam habent intentionem de jure communi super omnimodam Jurisdictionem in sua Cathedrali, & tota Diocesi non possunt hujusmodi Jurisdictionem exercere in his, quæ respiciunt observantiam regularem, multò minus talem Jurisdictionem sibi arrogare poterunt Abbates Commendatarii, qui ut diximus, & supra probavimus, non sunt propriè Prælati argumento ducto, à majori ad minus, quod negativè sumptum in jure validissimum est, ut optime argumentatur Lexan. d. consult. 57 nu. 3, & sub nu. 10 Rota in dicta Nullius, seu Clareval. Visitationis s. itidemque in fin. coram bon. mem. Kaunitz.

7 Dispositioni Juris conformes sunt resolutiones sacrae Congregationis, & Constitutiones Apostolicæ. In ordine enim ad resolutiones ita sæpius respondit Sacra Congregatio, ut apud Nicol. floscul. verbo Commendatarius nu. 2. ibi - non se ingerat in disciplina regulari putà Superiores deponere, Officiales mutare, Monachos corripere, similibus, quæ interdiciuntur in Constitutionibus Apostolicis - Et latius in alia apud eundem Nicol. ibi - Sacra Congregatio inherendo Privilegiis, ac Decreto Sacr. Concilii Trid. sess. 25 cap. 20 nec non resolutionibus alijs desuper factis, habito etiam verbo cum SS. Domino Nostro declarat, decernit, ac statuit non licere Commendatariis Priores, Subprios, aut Officiales Claustrales instituere vel destituere, visitare Monachos, eosdemq; corrigere, minùs ad professionem admittere, nec facultates eisdem in litteris Apostolicis concessas tollere, vel limitare, nec etiam quemquam propter delictum ejicere. Sed quotiescumque Monachi quid admisserint quod animà d'votione dignum sit id quamprimum Priori claustrali, vel Commissario significent, qui correctionem juxta Ordinis statuta faciat &c. Aliasque similes resolutiones refert idem Nicol. lucubration. canonic. lib. 3. tit. 39 de visitan. sub nu. 8. vers. sed Commentarius.

8 Idipsam decernitur per plures Constitutiones Apostolicas, nempe Pii IV. Gregorii XIII. S. Pii V. & Innocentii X. quarum ultima habetur penes Fagn. in ca. edoceri nu. 4. de rescript. in quibus expressè statuitur, Commendatarios licet in eorum litteris ejusdem plenariè committatur cura, regimen, & administratio Monasteriorum, tam in spiritualibus, quam in temporalibus, nullatenus tamen se ingerere posse in respicientibus Instituta regularia, ac visitatione, & correctione Monachorum, ut latius ibidem, quæ porro Constitutiones licet emanatæ pro Monasterio Ordinis Cisterciensium, vel Camaldulensium, servandas tamen esse generaliter ab omnibus Commendatariis observat, Fagn. in dicto cap. edoceri nu. 2. de rescript. Panimol. decis. 30 num. 18, Rota in dicta Nullius, seu Clarevallen. Visitationis 25 Junii 1706. §. neque pro effugienda, & §. finali, & 21 Martii 1707 §. Nec Serenissimus coram bon. mem. Kaunitz.

9 Inconcuſſa demùm observantia idipsam confirmat, nam communis praxis totius Ecclesiæ ea est, ut Commendatarii tamen si Sac. Romanæ Ecclesiæ Cardinales nullatenus se immisceant in regimine Monachorum, quo ad observantiam regularem, sed hoc totum relinquunt judicio & prudentiæ Superiorum eorundem Monasteriorum, qui titulo Priorum, vel Proabbatum ea moderantur, & regunt, ut obvia exempla habemus in Eminentiss. Commendatariis Farfen, Clarevallen, Subiacen. Fossenovæ, & similibus alijs, & per plura alia exempla comprobatur D. Causæ Patronus in ejus informatione §. 20 & seq. Hæc autem inconcuſſa praxis, & observantia optimè declarat facultates eorundem Commendatariorum, quatenus etiam eorum Bullæ subdubiæ censeri possent, ad Text. in leg. si de interpretatione ff. de legibus, & optimè advertit, Lexan. dicta consultat. 57. nu. 20 Fagnan. cap. in Ecclesiis nu. 22. de Capell. Monachor. & in superius citatis Nullius, seu Clareval. Visitat. locis indicatis

10 Constabilito jam, quod non minùs ex dispositione juris, quam ex decretis hujus Sacrae Congregationis, Constitutionibus Apostolicis & inconcuſſa praxi assistat nostro Monasterio regula exclusiva Jurisdictionis Celsiss. Commendatarii in concernentibus disciplinam regularem, reliquum nunc est, ut satisfaciamus objectis cum quibus Pars præ tendit locum esse posse limitationi Regulæ, quorum primum consistit in eo, quod non agatur de simplici Commendatario, sed de Abbate postulato, qui idèo haberi debeat tanquam Abbas Regularis. Hoc autem objectum facile eliditur, advertendo quod postulatio nullum dat jus postulato, sed resolvitur in simplicem supplicationem, quæ porrigitur Superiori, ut dispensando cum postulato illum præficiat ex gratia, adeo ut in Superioris arbitrio sit concedere, vel denegare gratiam, cap. postulationem ibique, Ancharan. nu. 1. de postulat. & cap. unico eodem tit. in G. A Costa in decretal. lib. 1. tit. 5. vers. sed observandum, Valens. parasit. in jus canon. lib. 1. tit. 5. sub nu. 1. Franc. Eloquent. ad lib. 1. decretal. tit. 5. de postulat. §. Concurrat autem Pirhing. in jus canon. lib. 2. tit. 5. nu. 2. Ioan. D artus de benef. sect. 6. cap. 2. vers. Est autem, Castellin. de elect. cap. 1. nu. 16. Cum autem Papa hujusmodi supplicationi nequaquam

quaquam annuerit, nec Celsissimum Adversarium præfecerit in Abbatem, sed illi tantum Abbatiam in Commendam concesserit, ex quo Sancta Sedes nunquam consuevit provisiones in titulum concedere personis diversi Instituti, nè caput sit diversum à membris, ut advertit *Card. de Luca in Miscellanea Ecclesiastica disc. 54. nu. 33.* Hinc hodie unice videndum est, quam Jurisdictionem importet concessio in Commendam, quam Sanctissimus largitus est, nulla tenus attentata postulatione Capituli, quia intrat Regula, quod non quid petitur, sed quid à Superiore concessum fuerit inspicere debet, *ad Text. in leg. maritus, Cod. de Procurat. Rota coram Bich. dec. 352. num. 12. cor. Cerr. decis. 459. num. 8. & 9.*

11 Parùm relevante, quod in Bulla Commendæ concedatur Celsiss. Adversario libera dispositio fructuum, eo modo quo disponebat Abbas Regularis, eidemq; comittatur cura, regimen, & administratio Monasteriorum in spiritualibus & temporalibus, injungendo Monachis, ut illi obedientiam & reverentiam præstent. Ista siquidem & solita formula omnium Commendarum, *ut in nostro Summ. nu. 26*, quæ tamen suam congruam recipit intelligentiam, ut nempe dispositio fructuum respiciat illos destinatos pro Mensa Abbatiali distinctos ab aliis Mensæ Conventualis. Administratio verò & regimen in temporalibus & spiritualibus concernit personas & bona ipsius Abbatiae Commendatæ adinstar titularium beneficiariorum, & Prælatorum, non vero in his, quæ spectant ad regularia Instituta, & gubernium Regularium, & demùm obedientia & reverentia, quam ergà Commendatarium exhibere debent Monachi, congruam recipiat interpretationem de illa reverentia & obedientia debita Commendatario ratione dignitatis personæ, non verò de illa, quæ debetur à Religioso ergà suum Superiorem Regularem, ut in puncto examinando omnes dictas clausulas probat *Lexan. dicta consultat. 57 nu. 22 & 23. & in appendic. nu. 34. & seq. Cardin. de Laurea in epito. canon. verbo Commendæ, & verbo Monachi Cambracensis in fine*, quos refert & sequitur *Rota in dicta Nullius, seu Clarevall. Visitationsis 21. Martii 1707. §. nec Srenissimus, & §. major autem auctoritas coram bo. mem. Kaunitz.*

12 Ratio est, quia hujusmodi clausulæ generales operantur tantum quoad ea, quæ sunt expressa, & regulantur secundùm naturam dispositionis, cui sunt adjectæ. Quamobrem cum in litteris Commendæ nullatenus exprimitur, quod Commendatarius præsit Regularibus quoad Regularia Instituta, nec Sancta Sedes unquam soleat dare Superiorem extraneum, & diversi Instituti, necessariò consequitur, quod clausulæ hujusmodi congruam recipiant interpretationem conformem menti Pontificis, quæ est, ut Commendatarii sint veluti Tutores & Defensores Ecclesiarum, quæ illis commendantur; non verò ut se intromittant cum Regularibus in his, quæ spectant ad religiosa instituta, ut optime ratiocinatur *Lexan. dicta consult. 57. nu. 24 duobus seq. & nu. 35, & consonat Rota in dicta Nullius, seu Clarevall. Visitat. 25 Junii 1706. §. Neque, & duobus seq. & 21 Martii 1707. §. non obstante & trib. seq. coram bo. mem. Kaunitz.*

13 Paris irrelevantia est alterum objectum, quod nostrum Monasterium non sit de illis, quæ vivunt per modum Republicæ, seu Universitatis, sed regantur jure singulari, & de per se absque dependentia ab aliqua Congregatione Monastica, quo casu Abbas Commendatarius haberi debeat in omnibus loco Abbatis Regularis juxta distinctionem, quam laudat *Card. de Luca de Regul. discurs. 74 & in miscell. eccles. disc. 54.* id etiam confirmando cum antiqua resolutione *Sacræ Congregationis Concilii anni 1586.* relata apud *Gallemar. ad Concil. Trid. sess. 25 cap. 21. regular.* ubi dictum fuit, Jus admittendi Novitios spectare ad Commendatarios, si Monasteria non existant sub aliqua Congregatione habente Superiores Regulares.

14 Quoniam objectum non applicatur in facto, primò quia nostrum Monasterium habet suam Mensam separatam ab illa Abbatis Commendatarii, & rursus regitur à proprio Superiore Regulari contradistincto ab Abbate Commendatario, quo casu Commendatarius nequit se intromittere in disciplina regulari, quæ spectat ad nostrum Reverendiss. Priorem, qui est Superior Regularis, & in his terminis re-

torquetur Doctrina Card. de Luca in *Miscell. Eccles. discurs. 54*, dum admittit, quod ubi mentæ sunt distinctæ, & adest Superior Regularis, Commendatarius nullam exerceat jurisdictionem & auctoritatem cum Religiosis, ut videre est *sub nu. 28*. Et in istis quoque terminis intelligenda est antiqua resolutio Sacræ Congregationis, de qua etiam ex alio capite nulla hodie haberi potest ratio, dum post superventas Constitutiones Apostolicas moderatorias facultatum Commendatariorum, constans sensus ejusdem Sacræ Congregationis fuit, & est, quod iidem Commendatarii nullo modo intromittere se valeant in respicientibus regularem disciplinam, ut in resolutionibus supra allegatis.

15 Cessat secundo in facto omnis difficultas, quia nostrum Monasterium non solum habet mensam separatam ab illa Abbatis Commendatarii, & vivit sub Superiore Regulari, sed ulterius est aggregatum Congregationi Bursfeldensi Ordinis S. Benedicti viventi per modum Republicæ, & Universitatis sub suis Superioribus, & Prælatibus Regularibus, ut in *nostro Summ. nu. 39*. & fassus est Celsiss. Adversarius in Bulla ejus Commendæ, ut in *Summ. nu. 28 litt. D*. Quam quidem Congregationem florere in Germania, & habere plusquam centum quinquaginta Monasteria testatur Capon. *discept. 79. nu. 41*. & de eadem quoque mentionem faciunt Card. de Luca *de jurisdic. disc. 28. sub nu. 7*. Rota coram Cerro *dec. 584. sub num. 2. §.* Quod insuper, adeo ut concurrentibus in nostro Monasterio omnibus iis requisitis, de quibus loquitur citatus Cardinal. de Luca, ejus doctrina mirabiliter foveat intentionem nostram, ut in *eodem discurs. 54. Miscell. Eccles. sub num. 26*.

16 Ad rem non faciente, quod in nostris Monasteriis non adsit Abbas Regularis quia id contingit, ex quo nostra Monasteria non sunt perpetuo commendata, sed ad vitam Abbatis, quo defuncto possunt per Capitulum reduci ad statum Regularitatis, & de cætero cum noster Reverendiss. Prior canonicè per scrutinium eligatur ad vitam, in defectum Abbatis Regularis habetur tanquam caput, & primus Superior Monasterii, & Jurisdictionem exercet auctoritate sua ordinaria non autem delegata ab Abbate per *Text. in cap. cum ad Monasterium versic. Prior de stat. Monach. Tambur. de jure Abbat. tom. 2. disp. 1. qu. 4. nu. 4. & 5*. & in subjecta materia Monasterii commendati, quod Jurisdictio in Monachos spectet ad Priorem exclusivè ad Commendatarium firmat Card. de Luca *miscel. eccles. dicto discurs. 54. num. 26*, & dixit Sac. Congr. Concil. apud Nicol. floscul. *verbo Commendatarius sub num. 2*.

17 Remaneret respondendum contrariæ suppositæ observantiæ, sed huic mûneri optimè ac plenè in facto satisfecit D. Causæ Patronus in ejus informatione à §. 30 usque ad 45, ad quam idèo sat est remissivè se habere, supplicando tantum animadvertere, quod adversus Decreta Concilii, & Constitutiones Apostolicas monitas clausula sublata, & Decreto irritanti non admittitur observantia contraria, cum actus contrarii nullam dent possessionem aptam inducere præscriptionem, ut omnis generalibus in specie respondit Rota in dicta Nullius, seu Clareval. *Visitation. super maintenance 21. Martii 1707. §. quia in ordine coram bon. mem. Kaunitz*.

18 Firma itaque ex his stante regula, quod Commendatarius nullam habeat jurisdictionem, quoad disciplinam regularem, & Monasticum gubernium, superfluum est querere, an possit illam delegare, ut in tertio dubio, quia nemo dare potest, quod non habet. Et nihilominus ubi per impossibile talis jurisdictio tibi competere quod constanter negamus, tali casu respondendum foret dicto tertio dubio *negativè*, quia in defectum vel absentiam Abbatis jure suo succedit Prior Claustralis in exercitio illius Jurisdictionis, quæ spectaret ad Abbatem sine ulla delegatione, & ratione proprii officii, per *Text. in cap. cum ad monasterium §. Prior autem ibiq. scribentes de stat. monach. & in Clementina vrinas. si qui verò eodem titulo ibiq. Lap. Abbat. tit. 10. cap. 1. nu. 9. in fine, Labarell. ibid. verbo Abbate nu. 1. & seqq. van Espin in jus canon. tit. 1. tit. 31. cap. 2. nu. 1. Victorin. *Manf. de mod. proced. in caus. regul. cap. 2. sub nu. 3* Ioan. Trull. *de Canon. regul. lib. 2. cap. 17. in fine, Tambur. de jure Abbat. tomo 2. disput. 1. quest. 4. num. 5*. ubi, quod ita communiter observetur in omnibus ferè Religionibus, & signanter in Congregatione Cassinen. ex cap. 65 *Constit.**

Quam-

19 Quamobrem ubi ad sensum Partis Commendatarius subrogaretur loco Abbatis Regularis, non posset sanè majorem Jurisdictionem in Gubernio Monastico prætere, quam haberet ipse Abbas regularis, ideoq; sicuti ille non potest in absentia delegare Jurisdictionem, in qua jure suo subintrat Prior, ita nec illam delegare potest Commendatarius in locum Abbatis subrogatus ad regulam, *Text. in leg. si eum §. Qui injuriarum ff. si quis caut. Gratian. discept. 624 num. 10. & seqq. Rota coram Emerix jun. decis. 1088 num. 6. & decis. 1181 num. 30.*

20 Non omittendo etiam humillimè insinuare Eminentissimis PP. quod ubi Cellissimus Commendatarius posset Jurisdictionem hujusmodi delegare alteri Religioso, quam nostro Priori Stabulen. duo sequerentur maxima absurda, alterum nempe quia subverteretur Monastica Hierarchia; Prior enim canonicè electus per scrutinium à Capitulo ad vitam, dicitur persona in dignitate constituta, & dignior super omnes alios Regulares, excepto Abbate, ut docent Ioan. Davus de benef. sect. 1. cap. 3. de divis. benef. litt. D. vers. jam verò, Tholosan. syntag. jur. part. 2, lib. 15 cap. 18 nu. 3. Lotter. de re benef. lib. 1. qu. 33 num. 65 & seqq. Unde si delegatio Cellissimi Commendatarii caderet in alium Religiosum inferiorem, sequeretur monstruosa casilla, quod membrum esset majus Capite, & major cogeretur obedire inferiori contra *Text. in leg. labeo tertia §. tametsi. & leg. seq. ff. de recept. arbit. & Can. deniq; & distin. 21 Archidiacon. in con. juxta 4 nu. 5. distin. 93 Gonzal. in cap. statutus nu. 1. & 7 de majorit. & obed. Rota coram Emerix jun. dec. 236 nu. 1, etiamsi vigore delegationis inferior dicatur repræsentare Abbatem Commendatarium superiorem, quia semper verum est, quod Prior propria fulget dignitate, delegatus verò aliena, nempe Abbatis, & in concursu semper magis honorandus est, qui propria coruscet dignitate, quam ille qui honorem ab alio mutuat, Ricc. in prax. resol. 137 nu. 1. part. 2 Gonzal. ad regul. 8 gloss. 5. §. nu. 103 Monet. de option. cap. 4 qu. 8. nu. 142 Saraun. de adjunct. qu. 29 num. 43, Rota coram Pen. decis. 314 sub num. 6.*

21 Alterum verò inconueniens, quod resultaret ex tali delegatione extra personam Prioris Stabulen. consistit in eo, quia Monachi Malmundar. facilè obtinere possent ab uno, vel altero ex Commendatariis delegationem dictæ Jurisdictionis, quemadmodum jam tentaverant, & extorserant à clar. mem. Commendatario Antecessore, & sic indirectè excuterent nativam illam subjectionem Monasterio & Priori Stabulen. quam tot Imperatorum, Summorum Pontificum, & Episcoporum Decretis, & Diplomatum confirmatam, miraculis etiam sustinuit Divus Remaclus Fundator, ut testimonium continuum perhibet Sacra Romana Ecclesia in officiis propriis Festorum Ecclesiæ, & Diocesis Leodien. in lect. 3. Nocturni festi S. Remacli Episcopi Quod sanè speramus ab hac Sacra Congregatione nunquam permittendum fore. Quare &c.

ALLEGATIO IN JURE, ET FACTO.

EMin. & Reverendiss. Domine. Agnoscens pars adversa, quod regula contra se urget, quodq; tam juris dispositio, quam Sac. Concilium Triden. quam etiam resolutiones hujus Sacre Congregationis disponunt uniformiter, quod Commendatarii Sæculares nullam habent Jurisdictionem in Monachos, quoad disciplinam regularem, & monasticum gubernium, totam spem defensionis reponit in ass. observantia, per quam præterdit fuisse præscriptam à Commendatariis Stabulen. talem regularem Jurisdictionem in nostris Monasteriis, sed debile videtur refugium, quia ultra quod talis ass. observantia nullatenus probatur ut infra dicemus, semper remanet inepta & irrelevans ad inducendam præscriptionem contra jus, & multo magis contra dispositionem Sac. Concilii Triden. adversus quam præscribi non valet resistentibus *clausula sublata & decreto irritanti*, ut sine contradictione firmant *Card. de Luca de Regular. disc. 3. nu. 3. & 4, Rota coram Ludovis. decis. 162 nu. 9, & 15, cum aliis allegatis in informatione.*

2 Fortius quando ad compescendos abusus, qui in subjecta materia irreperant,